ANUL II No. 332. A DOUA EDITUNE JUDI 1 IANUARIE 1887.

15 BANI NUMERUL

ABONAMENTELE

NCEP LA 1 SI 16 A FIE-CAREI LUNI SI SE PLATESC TOT-D'AUNA INAINTE

IN BUCURESCI: La casa Administratiunei
IN TARA: Prin mandate postale.
Pentru 1 an 40 lei, 6 luni 20 lei, 3 luni 10 lei.
IN STREINATATE: La toate officiele postale din Uniune, prin mandate postale.
Pentru 1 an 50 lei, 6 luni 25 lei.

MANUSCRIPTELE NU SE INAPOIAZA

GRIGORE VENTURA
Prim-redactor responsabil

EPOCA

APARE IN TOATE ZILELE DE LUCRU

15 BANI NUMERUL

ANUNCIURILE

SE PRIMESC NUMAI LA ADMINISTRATIE

nunciuri pe pag. IV, linia 30 bani, anunciuri si reclame pe pagina treia 2 lei linia
LA PARIS: Se gaseste jurnalul cu 15 Cent numerul, la Kiosc'ul din rue Montmartre 141 Bulevardul St. Germain No. 84.

50 BANI UN NUMER VECHIU

REDACTIA SI ADMINISTRATIA
No. 3.—Piata Episcopiei.—No. 3.

BIBLIOTECA ACADEMIEI ROMÂNE

SOLIDARITATEA GRESELELOR

DISCURSUL PRINCIPELUI DE BISMARK

ANUL 1886

COMBINATIUNI MINISTERIALE

CORESPOND. DIN TERGOVISTE

MEMORIILE LUI STOICA ALEXANDRESCU

OPERILE POETULUI KONAKI

FEMEIA MORTULUI

SOLIDARITATEA GRESELELOR

Nimenĭ nu se mai poate îndoĭ astă-zi de deplina armonie, de solidaritatea perfectă ce există între Rege şi d. Brătianu.

Cu toate acestea, lucru curios, mai în toate cestiunile însemnate, se poate observa o deosebire de vederĭ între suveranul nostru şi primul sĕu ministru. Indată ce sĕ pune pe tapet o cestiune de oare-care importanţă, auzĭ şoptindu se prin public, că d. Brătianu vrea cutare lucru, dar că Regele se opune, or că Regele e de cutare părere şi d. Brătianu de cutare alta.

De câte orĭ n'a lăsat d. Brătianu sĕ se înţeleagă că dacă face cutare lucru causa e că aşa vroeşte Regele? Incepând cu concesiunea Strusberg şi până la constituirea domeniuluĭ Coroaneĭ, este ştiut, că într'o mulţime de cestiunĭ miniştriĭ aŭ trebuit sĕ se închine înaintea voinţeĭ Regeluĭ; cel puţin aşa aŭ lăsat sĕ se stabilească legenda; cu cestiunea convenţiunii consulare, s'a acreditat vestea, probabil nu fără voia d-luĭ Brătianu, că Regele voeşte acea convenţiune; întru cât priveşte politica din afară, este ştiut, şi ultimul mesagiŭ de deschidere a corpurilor legiuitoare confirmă aceasta, că Regele dirijează relaţiunile noastre exterioare; cu cestiunea moşteniriĭ tronuluĭ, ce sĕ facă d. Brătianu? zic colectiviştiĭ. Şi aşa într'o mulţime de cestiunĭ, auzĭ pe d. Brătianu zicând: «Ce sĕ fac? Aşa vrea Regele.»

Sĕ ascultăm acum şi pe Rege vorbind.

Dacă veţĭ întâlni vre-o dată pe vr'un oposant dintre ceĭ ce aŭ păstrat relaţiunĭ cu Regele, eşind de la Palat, şi 'l veţĭ întreba cum vede Regele situaţiunea, ce mai zice M. S. despre d. Brătianu, puteţĭ fi siguri că veţĭ dobândi următorul respuns stereotip: «Ce vreţĭ, Regele vede rĕul, el a început sĕ se convingă că cu d. Brătianu nu mai merge; dar ce vreţĭ sĕ facă; el este constituţional.»

Şi aşa în toate cestiunile: «Regele vede rĕul, dar nu 'l poate împedica, căcĭ Constituţia îl opreşte.»

Acuma cum se explică această atitudine a regeluĭ faţă cu primul sĕu ministru, şi această purtare a primuluĭ ministru faţă cu capul statuluĭ, când ştim că între dânşiĭ domneşte cea mai perfectă armonie şi că nu se face un act fără ca eĭ sĕ nu fie absolut de acord?

Lucrul e foarte simplu. Contradicţiunea de care vorbim există numaĭ în aparenţă; în realitate însă, cea mai perfectă înţelegere există între Rege şi d. Brătianu.

Cum că d. Brătianu acuză pe Rege şi Regele învinovăţeşte pe d. Brătianu, acestea sunt scuze numaĭ pentru ochiĭ lumiĭ, şi aceste scuze şi învinovăţirĭ reciproce sunt cea mai aspră osândă a regimuluĭ actual şi a actelor sĕvîrşite de câţĭva anĭ încoace.

Daca acele acte ar fi fapte din care sĕ poate trage glorie şi fală, nicĭ Regele nicĭ d. Brătianu nu s'ar lepăda de dânsele, ci fie care ar căuta sĕ-şi atribue sieşi tot meritul, chiar daca n'ar fi el autorul acelor acte.

Din potrivă, când vedem pe Rege scuzându-se pe spinarea d-luĭ Brătianu, or pe d. Brătianu aruncând toată vina pe Rege pentru actele sĕvîrşite de dînşiĭ împreună, aceasta ne dovedeşte că acele acte nu sunt de cât acte rele, greşite şi vătămătoare ţerĭĭ, şi complicitatea Suveranuluĭ şi a primuluĭ sĕŭ ministru nu este nicĭ măcar solidaritatea succeselor, ci complicitatea actelor măreţe, care din punctul de vedere al adevĕruluĭ constituţional ar putea încă sĕ fie criticată, ci este solidaritatea greşelelor care trebue condemnată şi care trebue sĕ înceteze.

N. F.

DEPESELE AGENTIEI „HAVAS"

Paris, 11 Ianuarie.

D. Floquet a fost reales preşedinte al Camerii.

Paris, 11 Ianuarie.

«Temps» laudă respunsu d-luĭ Flourens, pe care l găseşte cu totul drept, dar blamează limbagiul ţinut d' «Journal des Débats» faţă cu Bulgarĭ.

«Temps» sfătueşte pe bulgarĭ sĕ facă concesiunĭ Rusieĭ, dar crede că simpatiile vor reveni poporuluĭ carĭ consideră independenţa sa naţională ca cel d'întĕiŭ dintre drepturĭ şi datoriĭ.

Bucuresci, 11 Ianuarie.

Un detaşament franco-american voind sĕ asedieze un sat fortificat n'a putut reuşi. Perderile sale sunt de 13 morţĭ şi 46 răniţĭ.

Berlin, 11 Ianuarie.

In Reichstagul a reluat discuţiunea proectuluĭ legiĭ militare. D. de Moltke, apĕrând proectul a spus: «Dacă un stat poate lucra, neavend de cât pacea ca obiectiv, Germania e care se găseşte în defensivă. Dar pentru a asigura pacea, trebue sĕ fim tari şi armaţĭ. Dacă, fără voia noastră, vom fi târâţĭ într'un resbel, vom putea, proiectul fiind votat, sĕ 'l ducem la un bun resultat. Dacă vom respinge proectul, atunci resbelul e sigur.

D. de Moltke a făcut apel la patriotismul Reichstagului şi-a recomandat viŭ acceptarea proectului de lege.

In timpul discursului d-luĭ Sanllenbery, D. de Bismarck intră în sala şedinţelor.

Discursul printului deBismark

Berlin, 11 Ianuarie.

«Reichstag.» — D. de Bismarck, într'un lung discurs des aplaudat, demonstră că forţa armată a Germanieĭ nu este suficientă pentru a garanta siguranţa Imperiuluĭ. Dupĕ pacea de la Franfort nu era lucru uşor a conserva pace. Cu toate acestea noĭ am atins acest scop din partea Austrieĭ, cu care întreţinem acum rapoarte atât de cordiale, atât de plne de încredere mutuală, cum n'a mai avut nicĭ o dată acest caracter, în tot impul confederaţiunii germane.

O mare influenţă pentru consolidarea pĕciĭ e datorită asemenea relaţiunilor amicale ale celor treĭ Impĕraţi.

Relaţiunile noastre cu tate puterile sunt bune. Tot ast-fel este i cu rapoartele noastre cu Rusia. Nu n-am gândit nicĭ o dată la o coaliţiune franco-rusă, când am presintat acest proiect de lege.

Cât despre Bulgaria, nouĕne este tot una de a şti cine domneşte acolo. Amiciţia Rusieĭ ne este mai importană de cât a Bulgarieĭ.

Relaţiunile noastre cu Fracia sunt asemenea bune; dar e mai greŭ sĕ le menţinem ca atare, fiind că trebue încă mult timp până ce toate dificultăţile sĕ fie aplanate. Nu vom ataca nicĭ o dată Francia, dar trebuie sĕ fim armaţĭ în prevederea unuĭ atac.

Pe urmă respunzând d-luĭ Vindthorst care a propus sĕ nu se [illegible] la cererile guvernuluĭ dă cât pentru treĭ anĭ, d. de Bismark zice:

Dacă Reichstagul ar fi inspirat de un patriotism ca acela ce există în Francia şi Italia, unde toate nuanţele de partizĭ dispar în momentul primejdieĭ, n'ar mai fi avut loc lungĭ discuţiunĭ. Armata trebue sĕ remână «armata imperială», ea nu trebue sĕ devină «armata parlamentară».

Discuţiunea va continua mâine.

Am încredere în sentimentele pacinice ale guvernuluĭ francez şi a uneĭ părţi din poporul francez, dar experienţa probează că nu se poate conta pe o pace durabilă cu Franţa, căcĭ de o dată cutare guvern poate obţine puterea, care sĕ ne aducă a face resbel. Trebue deci sĕ fim armaţĭ.

Franţa e o putere forte şi validă, cu o armată bravă şi gata a se bate.

Victoria Franţeĭ ne ar aduce în timpurile de la 1807 până la 1815. Or, guvernele germane nu pot sĕ 'şi impună o aşa mare răspundere şi trebue sĕ aştăruiască ca Reichstagul sĕ accepte proiectul de lege cu o durată de 7 anĭ.

Nu trebue sĕ se aştepte că Impăratul sĕ pue mâna pe nişte măsurĭ capabile de a compromite opera la care a consacrat cei 30 de anĭ din urmă aĭ vieţiĭ sale: crearea uneĭ armate germane, şi a unuĭ imperiŭ german.

Guvernul va face mai bine apel la alegătorĭ.

Cât despre politica orientală. d. Bismark constată că Germania şi Austria susţin acolo interesele lor mutuale. Dar, adaogă d. de Bismark, fie-care putere are asemenea nişte interese, care nu sunt interesele celeĭ-l'alte şi unde trebue sĕ se apere ea însă'şi. Or, într'un resbel eventual cu Francia, nu ne putem bisui pe aliaţi.

CESTIUNEA ZILEI

COMBINATIUNI MINISTERIALE

Cine a auzit vre-o dată vorbindu se de crisă ministerială, fără sĕ fi auzit imediat vorbindu-se şi de o nouă combinaţie formată sub auspiciile Prinţuluĭ Dim. Ghica?

Şi Beizadeaua nu e unică în felul sĕŭ. Sunt o mulţime de oamenĭ politicĭ în ţara noastră, ne-avênd nicĭ un partid destul de serios în jurul lor, nicĭ o autoritate destul de bine stabilită ca sĕ poată pretende a forma un guvern durabil şi care atunci sĕ mulţumesc cu ceea ce sĕ numeşte *guvernele de transiţiune*.

Există la noĭ un numĕr de oamenĭ, profesând principiĭ liberale-conservatoare-naţionale-centru, etc, gata a forma, dupe trebuinţă, un guvern conservator or liberal; înclinând spre Rusia or spre Austria, dupe împrejurărĭ, gata a sĕ împerechia cu oameni noştrĭ politicĭ ceĭ mai radicalĭ or ceĭ mai conservatorĭ, şi pregătiţĭ în tot-d'a-una a forma un cabinet.

Indată ce vestea despre o nouă crisă sĕ răspândeşte, îi vezĭ pe aceştĭ oamenĭ eşind la lumină, ca melciĭ dupe ploae, şi cu aer misterios şoptind la urechile influente fel de fel de combinaţiĭ, punându-se apoĭ pe visite. Gazetele anunţă a doua zi că Prinţul Dim. Ghica a făcut o visită d-luĭ Kogălniceanu; că Prinţul Dim. Ghica a avut o lungă întrevedere cu d. Dim. Sturza; că cutare persoană politică a fost primită în audienţa la palat; iar cutare alta a telegrafiat cutăruĭ ministru în strĕinătate.

Nicĭ o dată atâtea ştirĭ de asemenea natură n'aŭ fost puse în circulaţie, ca în momentul de faţă; căcĭ astăzĭ suntem în presenţa a două crise ministeriale.

Mai întâiŭ este primeneala ministerială, care era hotărâtă încă până nu şĭ dedese guvernul demisiunea, şi care va fi mai radicală în urma ultimelor evenimente.

Apoĭ este succesiunea d-luĭ Brătianu, care, dupe spusele oamenilor bine informaţĭ, va fi deschisă, chiar peste câte-va sĕptămânĭ.

Toată cestiunea e dar d'a sĕ şti cine va lua moştenirea d-luĭ Brătianu, şi din ce elemente îşĭ va întocmi el ministerul.

De-o-cam-dată, cea-ce sĕ ştie, e că toate demersurile facute pe lângă *Junimisti* aŭ rĕmas infructuoase.

Pe de altă parte sa anunţat ca d. Ion Ghika va sosi peste câte-va zile în capitală. D-sa va fi de sigur consultat în privinţa intenţiunelor sale, şi a combinaţiunelor în care ar fi dispus sĕ intre.

Intru cât ne priveşte nu credem ca o asemenea combinaţie sĕ aibă sorţi de succes. Nicĭ Regele nu are multă simpatie pentru d. Ion Ghica, şi nu va stărui peste mĕsură ca sĕ aibă d-sa situaţia pe mână; nicĭ d. Ion Ghica nu pare dispus a reintra în politica militantă.

Anul trecut, când a venit în Bucureştĭ, prinţul Ion Ghica a spus amicilor sĕĭ că este foarte obosit, că abia mai consimte sĕ stea ca ministru la Londra, şi că doreşte sĕ-şi sfîrşească cariera în odihnă şi ocupându-se numaĭ cu studiile literare.

BULETIN EXTERIOR

ANUL 1886

Cu ziua de mâine începe anul nou dupe calendarul nostru. Sĕ aruncăm dar o privire repede asupra evenimentelor exterioare carĭ s'aŭ petrecut în anul trecut.

La începutul anuluĭ 1886 situaţiunea părea a merge spre o soluţiune pacinică. Alianţa austro-germană era neatinsă şi Rusia părea silită a se supune oare cum acestuĭ fapt luând şi ea parte la această alianţă. Incidentul local ce se ivise în peninsula Balcanică prin resbelul serbo-bulgar era pe sfârşite. La 3 Martie 1886 se subscrisese la Bucureştĭ între Serbia şi Bulgaria o pace care avea în adevĕr mai multă asemănare cu un armistiţiŭ, dar punea, cu toate acestea, un capĕt unuĭ resbel fratricid între douĕ naţiunĭ de aceaşĭ gintă. Dar abea se stinsese focul în nordul peninsuleĭ balcanice, şi el deveni ameninţător la miază-zĭ: Grecia care armase în vederea evenimentelor bulgaro-rumeliote, reclama şi ea partea sa din succesiunea imperiuluĭ otoman şi era gata a ataca pe Turcia. Aci se arătă pentru prima oară scisiunea ce exista între puterĭ şi care astă-zĭ a devenit atât de mare în cât pacea generala a ajuns în pericol. Din iniţiativa Angliei, puterile făcură o demonstraţiune navală pe coastele Greciei, dar Rusia şi Francia avură o atitudine cu totul reservată şi nu luară de cât o parte secundară la acest act de presiune diplomatică esercitată asupra miculuĭ regat. Grecia fu silită sĕ cedeze; ministerul Delyanis căzu şi d. Tricupis se înveĭ cu Turcia.

Ast-fel isbucnirea unuĭ noŭ conflict era înlăturată, dar lucrurile eraŭ departe d'a fi liniştite. Cestiunea bulgară urma a dovedi osebirea adâncă ce exista între puterĭ. Ea se arată cu ocasiunea conferinţeĭ ambasadorilor la Constantinopol. Pe când cele-lalte puterĭ voiaŭ sĕ ratifice arangiamentul încheiat între Turcia şi principele de Battenberg, arangiament prin care acest din urmă era numit din partea Sultanului în funcţiunea de guvernator general al Rumelieĭ, Rusia ajutată de Francia isbuti a modifica arangiamentul, eliminând dintr'ênsul stipulaţiunea care privea persoana principeluĭ Alexandru. Aci se manifestaseră deja simţimintele ostile ale Rusieĭ către învingătorul de la Slivniţa. Dar el urmă fără şovăire opera sa de unire a ambelor Bulgariĭ. Prin o interpretaţiune cam arbitrară a decisiunilor conferinţeĭ, principele Alexandru dispuse la 23 Maiŭ 1886 ca şi Rumelioţiĭ sĕ aleagă deputaţĭ pentru marea Sobranie bulgară şi ast-fel, el realisă dintr'o trăsătură de condeiŭ, unirea politică a ambelor ţĕrĭ.

Dar acest act contra căruĭ Turcia protestase nu părea că va turbura pacea. Ministerul Gladstone căzuse în urma alegerilor defavorabile asupra cestiuneĭ irlandeze şi cabinetul Salisbury ce îĭ succedase, nu era destul de sigur de posiţiunea sa pentru a se accentua într'un mod energic faţă cu Rusia.

Intreita alianţă între Rusia, Germania şi Austro-Ungaria exista încă, cel puţin în aparenţe. Nimic nu autoriza a crede că va isbucni o criză. Pe la începutul toamneĭ întâlnirea împeraţilor Wilhelm şi Francisc Iosef şi acele a bărbaţilor de stat conducătorĭ aĭ politicei austro-ungare şi germane la Gastein şi la Kissingen, păreaŭ menite a strînge încă mai mult legăturile ce existaŭ între Germania şi Austro-Ungaria. Dar cu această ocaziune sĕ observă absenţa ostentativă a ministruluĭ de esterne rusesc de la aceste întâlniriĭ, din care fapt sĕ trase consecinţa că alianţa celor treĭ imperiĭ nu mai avea acel caracter de cordialitate pe care îl avuse mai înainte.

Situaţiunea era mai puţin bună, dar ea nu sĕ încordase încă, când de o dată şi pe neaşteptate, la 21 Augusts, sĕ produse lovitura de stat de la Sofia. Intr'o noapte principele Alexandru fu resturnat prin un complot militar; el fu condus d'a lungul Dunăreĭ la Renĭ pe teritoriul rusesc. Toată lumea îşĭ aduce încă aminte de straneа odisea a acestuĭ principe, cum el, fiind lăsat liber de autorităţile ruseştĭ, sĕ duse la Lemberg şi d'acolo sĕ întoarse în Bulgaria trecând prin Romania unde i sĕ făcu de guvernul nostru o primire regală. Ajuns pe pământul bulgăresc el adresă Tzaruluĭ acea depeşe umilă şi neînţeleasa la care Impĕratul Alexandru respunse prin un aspru refuz ce sili pe principele de Battenberg a abdica şi a părăsi Bulgaria după ce instituise o regenţă.

Aceasta a fost puntul culminant al evenimentelor acestuĭ an. Revoluţiunea din Sofia şi părăsirea Bulgarieĭ din partea principeluĭ Alexandru aŭ fost puntele de plecare a tutulor greutăţilor prin care sĕ sbuciumă situaţiunea politică de astă-zĭ.

Puterile fură silite sĕ 'şi accentueze atitudinea faţă cu afacerile Bulgariei şi d'aci s'a manifestat o osebire de vederĭ, care în acest moment a luat proporţiunea unuĭ conflict de interese şi nu se poate prevede dacă mâne nu va degenera într'o ciocnire armată.

Rusia voia sĕ beneficieze de evenimentele pe carĭ le provocase la Sofia şi reclama o înrâurire directă asupra Bulgarieĭ. Anglia perduse prin isgonirea principeluĭ Alexandru de Battenberg pe agentul eĭ cel mai activ în peninsula balcanică; Austro-Ungaria privea cu ochĭ geloşĭ restabilirea înrâuririeĭ ruseştĭ în Bulgaria, temându-se că această înrâurire sĕ nu se întindă şi asupra Serbieĭ; Germania şi Francia sĕ paralizaŭ una pe alta şi se desinteresaŭ de cestiunea bulgară pentru a se ocupa de interesele lor speciale; Turcia se abţinea.

Ast-fel Rusia avea mâna liberă şi profita de această situaţiune; ea trimise pe generalul Kaulbars în Bulgaria spre a răsturna regenţa şi a face ca alegerea nouluĭ principe sĕ fie conformă ideilor politiceĭ ruseştĭ. Dar generalul rus întâmpină în Bulgaria o rezistenţă neaşteptată din partea bărbaţilor conducătorĭ şi chiar a uneĭ marĭ părţi a populaţiuneĭ. Regenţa se apĕră cu dibăcie contra încercărilor de presiune şi ameninţărilor politiceĭ ruseştĭ şi urmă fără şovăire opera sa. Ea convocă marea Sobranie la Tîrnova cu toate că generalul Kaulbars declarase alegerile nule şi ilegale. Adunarea sĕ întruni şi, neputând realege pe principele Alexandru de Battenberg, căcĭ Rusia ameninţase că în acest caz va ocupa Bulgaria, ea alese pe principele Waldemar de Danemarca. Insă acest din urmă refuză şi bieţiĭ bulgarĭ caută şi astă-zĭ un candidat pentru tronul ţĕreĭ lor. Generalul Kaulbars a părăsit Bulgaria cu toţĭ agenţiĭ consularĭ ruseştĭ, dupe ce atitudinea sa fusesă aspru criticată de miniştri englezĭ, austro-ungarĭ şi italienĭ. Dar Rusia a urmat calea sa. In loc d'a lucra direct la Sofia, ea a găsit un mijloc mult mai practic şi mai puternic pentru a ajunge la îndeplinirea scopurilor ei [illegible] o alianţă cu Turcia. Astă-zĭ deci Turcia în calitatea ei de putere Suzerană a Bulgarieĭ lucrează de acord cu Rusia. Ea a propus puterilor prin o notă circulară pe principele de Mingrelia ca candidat la tronul Bulgarieĭ. Dar Bulgariĭ se opun la această candidatură şi ameninţa d'a realege pe principele de Battenberg.

www.dacoromanica.ro

Acest din urmă pare că nu voește a primi și întreprinde o călătorie de câte-va luni în Orient, dar nu se poate ști daca prin această călătorie el nu se apropie mai mult de focarul incendiului spre a fi gata d'a interveni la un moment dat.

O deputațiune bulgară compusă din delegați ai Adunarei de la Tîrnova cutreieră Europa spre a pleda cauza regenței. Dar respunsurile ce i sĕ dau nu sunt incurajătoare. Nici una din puteri nu voește sĕ intervie prin fapte în favoarea Bulgarilor. Chiar cele mai bine-voitoare ca Anglia și Austro-Ungaria sĕ mărginesc într'o susținere morală; altele sfătuesc pe Bulgari d'a se înțelege cu Rusia.

Ast-fel dar situațiunea ce se prezintă la începutul anului 1887 e departe d'a fi înbucurătoare.

Vechiele alianțe care garantau pacea au fost rupte sau slăbite și altele nuoi nu s'au putut stabili.

Alianța celor trei imperii nu mai există;

Cea austro-germană e slăbită și nu se întinde și asupra cestiunelor orientale;

Anglia, Austro-Ungaria și Italia s'au înțeles în adevĕr în privința mănținerei tratatului din Berlin, dar aceasta înțelegere e iluzorie câci este fără sancțiune.

Anglia are cestiuni interne de mare însemnătate care îi absorbă toate puterile.

Austro-Ungaria e în aceași posițiune, cu osebirea că dînsa e amenințată atât de slavii din afară cât și de cei din lăuntru și, din această cauză, cu greu poate risca singură o ciocnire cu Rusia.

Francia și Germania sĕ observa și sĕ întrec necontenit în armări costisitoare, ast-fel că ele sunt paralizate în acțiunea lor în ce privește cestiunea Orientului.

Italia așteaptă momentul în care intervențiunea sa sĕ poată apasa asupra cumpănei politice pentru a trage atunci foloase dintr'o parte sau din alta.

Turcia pare în acest moment că voește a merge împreună cu Rusia în ce privește soluțiunea cestiunei bulgare și cu Francia în ce privește Egiptul.

Singura putere a cărei politică se vede că are o țintă bine definită spre care păsește fără șovăeală, este Rusia.

Alianța cu Turcia da politicei sale în Orient o forță cărei cu greu sĕ vor putea opune cele-l-alte puteri în izolarea în care ele sĕ află una de alta.

Prin urmare dilema care sĕ înfățoșează pentru anul viitor este următoarea:

Sau Rusia va isbuti prin mijloace diplomatice se restoarne regența bulgară, sĕ puie pe tronul Bulgariei pe un principe devotat intereselor rusești și ast-fel sĕ'și stabilească o inrăurire a tot puternică în inima peninsulei balcanice, sau vom avea un rezbel crâncen între Rusia și Turcia de o parte și Anglia și Austro-Ungaria de alta.

Dacă din nenorocire s'ar produce a doua eventualitate e greu de admis ca cele-l-alte puteri vor putea sĕ rămâe spectatoare neactive ale unei asemene lupte uriașe.

Auspiciele sub cari începe anul 1887 sunt dar foarte rele. Popoarele și Statele stau față în față armate de la cap până la picioare.

Discursurile pronunțate de principele de Bismarck și de mareșalul Moltke în Reichstagul german miroase a earba de pușcă.

Tabloul general al situațiunei e posomorît, din or ce parte îl vom privi. În 1886 Europa a scăpat de rezbel ca prin urechiele acului; scăpa-va oare și în 1887?

O dorim, dar nu cutezăm a o spera.

V.

INFORMATIUNI

In consiliul de miniștri care s'a ținut erĕ la palat s'a discutat retragerea cabinetului.

D. Ion Brătianu a declarat că voește sĕ se retragă; ceĭ-l'alți miniștri au combătut într'un mod foarte viŭ această deciziune și au susținut părerea că toți miniștri pot sĕ se retragă, afară de d. Brătianu.

Regele care păstrase tăcerea în cursul discuțiunei, s'a esprimat atunci contra retragerei cabinetului, motivând opiniunea sa pe situațiunea amenințătoare a politicei esterioare.

S'a luat deciziunea ca pentru un moment cabinetul sĕ urmeze a funcționa; dar s'a prevĕzut unele modificări ce sĕ vor face după vacanțele parlamentaare.

✖

Ministrul afacerilor streine a primit azi în audiență pe Zia-Bey, ministrul Turciei, cu care a avut o lungă convorbire asupra regulărei relațiunilor comerciale d'între România și Turcia.

✖

Generalul Cernat a inspectat azi trupele care vor lua parte la parada de mâine.

✖

Prințul Ion Ghika, ministrul nostru la Londra, este așteptat peste câte-va zile în capitală.

✖

Delegații români pentru convențiunea comercială s'au reîntors astă-zi în București. Negocierile de la Viena întâmpină dificultăți grave din cauza pretențiunilor delegaților unguri.

Aceste dificultăți provin mai ales din cererea ce face Austro-Ungaria în privința clauzei națiunei celei mai favorizate și a pretențiunilor Ungariei în ce privește esportațiunea vitelor și convențiunea veterinară.

✖

D. Aristid Pascal, decanul facultății de drept, emoționat și indignat de știrea publicată prin ziare că un agent polițienesc ar fi insultat pe d. Hagi T. Petrescu, la balul societății Precupeților, al cărui președinte este d. Petrescu, pentru motivul că fusese pentru achitarea Orovenilor, d Pascal, zicem, a vrut sĕ se informeze personal despre veracitatea acestui fapt.

Ducânduzse la d. Petrescu, a aflat că în adevĕr lucrurile s'au petrecut ast-fel. Mai mult încă; d. Petrescu întrebând dacă d. prefect de poliție nu va veni la bal, agentul poliției îi a respus că prefectul nu poate sĕ asiste la balul unei societăți presidată de un miserabil, care ca jurat a achitat pe Orovenĭ.

Dupe aceasta d. Pascal, ne-a rugat sĕ facem guvernului următoarea somațiune pe care ne-o însușim și noi:

De astă-zi în trei zile, dacă guvernul nu va desaproba faptul acelui agent polițienesc destituindu'l și dându'l în judecată, guvernul va fi considerat ca solidar cu acest fapt.

✖

Se crede că d-nu Colonel Carcaleteanu va fi numit director al Ministerului de rĕsboĭ în locul d-luĭ Col Dimitrescu-Maican.

✖

Erĭ, Consiliul de administrație al societății de asigurare Dacia, s'a întrunit și a hotărît sĕ se dea gratificații de anul nou, tuturor funcționarilor direcțiunei care n'au un salariu lunar mai mare de 300 leĭ.

✖

In privința puținei reguli care a existat la examinarea elevilor pentru semestrul întâĭ, ni se citează următorul fapt:

Elevii o dată scoși în localul de esaminare, ne având voe sĕ mai rămâe împreună cu părinții lor, aceștĭ din urmă erau nevoiți sĕ intre în altă odae, la ușa căreia sta scris cu slove mari *sală de așteptare*!»... Dar sala de așteptare sta închisă cu cheia, nu se deschidea, și părinții se plimbau prin curte și prin coridoare!! Nădăjduim că cel puțin d. Haret, sta la căldură.

✖

M. S. Regele esprimase dorința acum câte-va săptămâni sĕ facă o mare vânătoare în Moldova, însă a părăsit această idee în urma poveților ce i s'au dat de câți va timpi ai palatului, care au părturisit Suveranului că spiritele sunt prea încordate, nemulțumirile prea mari spre a nu i se face o primire foarte rece.

✖

La prânzul care a avut erĭ erĭ la legațiunea italiană, d-nii Miniștrii Nacu și Radu Mihaĭ, întrebați despre crisa ministerială, au respuns într'un mod evasiv. D. Stefan Bellio însĕ care făcea parte dintre invitați, se zicea autorisat de d. Brătianu a nega absolut retragerea Cabinetului.

✖

Cu toată desmințirea dată de *Voința Națională* știrei despre demisiunea d lui I. Câmpineanu, noĭ putem încredința din nou că acea demisiune a fost dată și încă în termenĭ puțin măgulitorĭ pentru președintu. Consiliului. Numaĭ în urma însistenței personale a Regelui și după angajamentul luat de d. Brătianu d'a menține proiectul de lege asupra veniturilor comunale, *ast-fel cum a fost adoptat de Comitetul delegaților Camerei*, d. Câmpineanu a consimțit a'și retrage demisiunea.

✖

Discuția budgetului comunei București, întreruptă prin lipsa d-luĭ Câmpineanu de la ședințele Consiliului comunal va reîncepe la 4 Ianuarie pentru care zi consiliul este convocat.

✖

D. Sturdza se reîntoarce la București la 4 Ianuarie. Pentru acea dată a chemat în București pe d. Vizanti spre a se înțelege cu dînsul asupra direcțiunei de dat discuțiunelor proiectuluĭ de lege al instrucțiunei publice.

✖

A-seară a avut loc la otelul Dacia balul Societății birjarilor «Fulgerul.» D. Pallade, ca membru onorific al Societățiĭ fiind invitat prin o adresă a Presedinteluĭ Societății s'a dus la otelul Dacia pe la orele 11. In gangul Otelului însa este întâmpinat de o grupă de pacinici care îi interzice intrarea. In deșert le spune că e membru al societății, le arată biletul ce primise de la Președinte, pacinicii însĕ iau biletul și îi interzic intrarea. El căutau cu or-ce preț a provoca un scandal care să împrăștie pe asistenții balului și sĕ facă a degenera balul într'un scandal polițienesc. D. Palladi însĕ se adresează Comisarului sectiunei a 14, spre a face să poată intra în sală. Comisarul însă după mai multe tărăgăeli convine sĕ se ducă în bal ca sĕ cheme pe Președinte afară spre a putea d. Paladi vorbi cu el. Dar aci comisarul a continuat opera pacinicilor, ceĭ fără a vorbi cu Președintele a ieșit și a spus d-luĭ Paladi că Președintele nu poate eși.— Această conduită a pacinicilor poliției este revoltătoare. Complicitatea poliției este vĕdită. Aceste scandaloase procedări a oamenilor desordineĭ publice arată decadența administrațiunei!

Dar culmea arbitrariuluĭ și a nerușinariĭ ca a ați'is'o de demult, acum nu face de cât a merge înainte. Ar trebui odată oprită.

CRONICA

MEMORIELE LUI STOICA ALEXANDRESCU

Am citit erĭ în *Voința Națională* că Stoica Alexandrescu e aproape sĕ publice memoriile sale.

Negreșit că *Voința Națională* era sĕ publice în prima pagina această trufanda literară.

Imediat mi s'a dat însărcinarea de încredere d'a procura cititorilor Epocei câte-va din conținutele acestor memorii, chiar înainte a *Voința Națională*.

Cu toate cĕ nu mai nicĭ d-nu prim procuror Andronescu nicĭ d. sub-prefect Ion Ionescu, nicĭ d. sub-prefect Mitiță Sturza nu mi-au procurat.

Nu-mi dau aceste fragmente de un folos literar, ci numai prin comentariile mele.

Tot ce pot spune, ca lămurire publicului că Stoica mi-a făcut confidențe, este că simpaticul client al d-luĭ Bosie are intenția d'a publica memoriile sale la Milan, la editorul Ricordi, pe care i l'a recomandat d. doctor Râmniceanu.

Iată câteva fragmente din această operă:

DE MIE PRIGIONI

amintiri de

Stoica Alexandrescu

Mare pensionar al Statului, decorat cu ordinul catarama.

Candidat la postul de mare maestru al venatorilor regali.

Anii de copilarie

M'am nascut la anul 1856, în orașul Râmnicul-Sĕrat, din părinții săracĭ, dar necinstiți.

N'am nici o amintire importantă din copilăria mea, afară numaĭ de una. Vĕzênd pe la 1862, pe d. Colonel Nicolae Bibescu, care trecea prin Râmnic, am simțit un mare entusiasm, și am strigat, fără ca sĕ știu ce zic: «*Anch' io son pistolo!*»

Apoĭ am fost băiat de prăvălie la un băcan. Eram și eŭ unul din aceĭ băcănași de care s'a vorbit la proces cu atâta înduioșare. Dar băcănia nu satisfăcea dorurile mele nesățioase.

Nu poate un om sĕ.... se poarte băcănește toată viața luĭ.

Intrebați pe d. deputat Ștefan Belu, că știe multe.... și mărunte.

Instructia mea

Știu carte. Am citit cărțĭ românești, mai ales romanurĭ haiducești, dar mai pe urmă, din păcate, am început sĕ citesc și ziare de opositie, mai ales *Epoca*. Am aflat mai pe urmă de la d. prim-procuror Andronescu cât e de rĕŭ sĕ citești *Epoca*. Dar cel puțin, scăldându-mĕ în acest torent de venin, am păstrat o inimă pură. Nu citeam *Epoca* fiind-că 'mĭ plăcea, dar numai ca se aflu ceva despre oamenii marĭ aĭ țĕreĭ. Ca de, nu eram o persoană destul de simandicoasă pentru a citi *Voința Națională*, și bucătarul de la cârciumă n'a vrut nicĭ-odată sĕ 'mĭ dea *Telegraful* unde scrie vĕrul sĕŭ Fundescu.

Cum m'am îmbolnavit

. . . . . .

. . . . Poate voiu numĕra pe mine între cititoriĭ meĭ

. . . . . .

Tot ce știŭ e că Hercu e de vină

. . . . . .

. . . . . Dacă mĕ adresam la Ionu Fănică, cine știe?

Cum am conceput atentatul

Mizeria bătea la ușa mea de fiecare când, într'o zi, bătu și o cucoană.

Ea intră și'mĭ zise:

— Stoico, vreĭ aur?

— Vreaŭ!....

— Țĭ-aĭ păta chiar mânile pentru aur?

— Mi le-așĭ!...

— Bine! Sĕ te duci la Bucureștĭ, lângă consiliul de miniștri, și sĕ împușcĭ pe Mitiță Sturza!

— De ce? Mi s'a spus că e nevinovat sĕrmanul!

— Nevinovat?... Ah! Calomnie! Calomnie!... Am fost amanta luĭ în timp de șease luni de zile și nu 'mĭ-a dat de cât o rublă roasă!

— Mizerabilul!....

— Mergĭ, și veĭ avea 500 de leĭ și o funcție la casație!

— Merg!...

Cum am comis atentatul

In seara de 4 Septembre am vĕzut eșind miniștri din consiliŭ, 'mĭ-am scos pistolul și am tras.....

M'aŭ arestat!....

— Îl iert, a zis d. I. Brătianu; dațĭ-i drumul!

— Sărut mânile cucoane! — ziseĭ eŭ — n'am vrut sĕ te omor pe d-ta; am crezut că eraĭ Mitiță Sturza.

FOIȚA ZIARULUI «EPOCA»

(3)

OPERILE POETULUI KONAKI

Estras din prefața principelui Emanoil Vogoridi

(Urmare și fine)

Dacă regulamentul organic n'a dat toate roadele sĕnătoase care se așteptа de la dânsul, vina este că n'a fost tot-d'a-una aplicat în spiritul și litera luĭ, în șirul de 30 de anĭ cât a ținut regimul regulamentar. Vina a fost a oamenilor, nu a regulamentului.

Abia sĕvârșise lucrarea, și se odihnea la Țigănești, când generalul și obștească Adunare 'ĭ dădură însărcinarea, fiind că era considerat ca cel d'întâiŭ hotarnic și inginer din țară, sĕ dirigeze din partea Moldoveĭ delimitarea marginei Prutuluĭ, în conformitate cu stipulațiunile tratatuluĭ de Adrianopol. Această lucrare îl zăbovi câte va luni. Intorcându-se la Iași o mare durere îl aștepta. Găsi bolnavă pe soția sa, cu care abia de treĭ anĭ se însurase, și care nu'i dăduse de cât un copil, o fată care a fost numai de 6 ani. O pierdu după puține zile, la 12 Octombre 1831. Konaki împlinise atunci 34 de anĭ; după o căsătorie de aĭtĭ de scurtă pe cât fusese mult dorită și long așteptată, rămânea singur în o casă deșartă, la o vîrstă unde omului nu'i mai este dat sĕ înceapă o viață nouă. Cât de crudă fu lovirea, el singur ne a spus o:

Ah! te-aĭ dus, dulce lumina din ochiĭ meĭ!
Unde e viața, unde e mila ce isvora dintr'aĭ teĭ?
Toate s'aŭ sfîrșit, și moartea, furul cel neadormit,
Fără veste, fără milă, chiar din brațu'mi te a răpit.
Te a răpit, ah! vaĭ de mine, cum sĕ maĭ trăesc de acum,
Când și inima și sufletu cu tine, dragă, s'aŭ dus!

Konaki sĕ însurase la 1828, cu Smaranda Donicĭ, vĕduva prietenuluĭ sĕŭ spătarul Petrache Negre. Această căsătorie a fost realizarea unuĭ vis de mult visat. Smaranda e *Zulnia*, pe care Konaki a cântat'o maĭ mult ca toate cele l'alte femeĭ, facând cu dînsa cum o zice el singur, *dinprietesug amor*.

Ea era vĕduva de patru anĭ, când o luă. Konaki însă nu se decise a se însura cu dînsa, cât a trăit sora-sa maĭ mare, Caterina. *Oborâsoniță*, cum o chema lumea pe atunci, era o femee de o mare înțelepciune și de o osebită energie de caracter, care fiind maĭ mare cu câțĭ-va anĭ de cât Konaki, și crescându-l ca o mamă din copilăria luĭ conservase asupra sa o mare influență. Ea se opusese cu mare îndĕrătnicie acesteĭ căsătorie cu o vĕduvă cu puține avere și cu cinci copiĭ: 1 Costachi Negre vice-președinte al Divanuluĭ Adhoc la 1857 și agent al țĕreĭ la Constantinopol, când s'a făcut unirea și desrobirea moșiilor închinate. 2Caterina soția luĭ Vasile Roset Pribeagul. 3 Elena soția luĭ Vĕrnav Liteanu. 4 Eugenia călugărița, 5 Zulnica, soția Vornicului Vasile Sturdza,— Smaranda Negre, pe urmă Konaki, a fost fata lui Manolaki Donicĭ și mama eĭ era una din cele opt fete a Logofătului Nicolae Roset Rozmoveanu pe care bătrânii noștri le porecliseră «Les neuf Muses.» Cea mai mare d'între'nsele a fost doamna Caterina,—soția luĭ Ioan Sturdza Voevod.—Familia Donicĭ este una din cele mai vechi ale boerimeĭ Moldovenești, trăgându-se de la Donicĭ, pisar (secretar) domnesc, sub Ștefan Voevod al II. (1433). Konaki se cununase puțin după moartea soției sale.

Norocul luĭ, după puțină vreme, regăsi în muncă și lucrare o distracție și o consolațiune. Chiar la sfîrșitul anuluĭ 1831, generalul Chiselef, cârmuitorul Principatelor, care știuse a prețui meritele luĭ Konaki, îi încredință Logofeția cea mare.

In timp de maĭ puțin de doĭ anĭ, că îndeplini această înaltă funcțiune, ceĭ d'întâiŭ în Moldova, dupe părerea părinților noștriĭ, desfășură o activitate încă fără exemplu la dregătoriĭ acesteĭ țĕrĭ. El fu, putem sĕ zicem, cel d'întâiŭ Mare Logofăt care a presentat țĕreĭ imaginea modernă a unuĭ Ministru de justiție. Regulamentul organic, introduse pentru prima oară în țară o organisațiune judecătorească națională, cu atribuțiunĭ bine definite, cu instanțe hierarhice, cu juridicțiunĭ hotărîte, toate lucrurĭ până atunci necunoscute. Maĭ nainte toată justiția era concentrată în Iași, la Divanul Domnesc; în județe, ispravnicii eraŭ administratorĭ și tot-odată judecătorĭ de prima instanță. Nu vorbesc de vremile cu puțin anterioare, adică secolul trecut, când justiția reședea în persoana fie-căruia din Veliții Boerĭ, care judecaŭ unde putea sĕ'ĭ apuce justiciabiliĭ, până și pe drumurĭ, și când unul desfăcea ceea ce judecase altul.

Dar toate aceste stipulațiunĭ ale Regulamentuluĭ organic, trebuiaŭ aduse la îndeplinire într'o țară nedepriusă și cu cinovnici nepregătiți; trebuiaŭ înființate tribunalele de județe și curțile superioare din Iași, trebuia găsit și format personalul necesar. Konaki îndeplini această colosală sarcină, cu mulțumirea și lauda obștească, împărțind pe la tribunalele cele noui mai bine de 30.000 dele (dosare) care zăceaŭ în confusie și întunerec la Divanul Domnesc din Iași. Logofătul nu avea un local anumit. Konaki se vĕzu silit a ține cancelaria în casele sale de la Copou, pe care le cumpĕrase de curând. Dar opera cea de căpetenie a Ministerului sĕŭ fu tălmăcirea în limba pământeană a Codicelui Civil, și dăruirea luĭ spre a se împărți pe la tribunale. Ciudat lucru; Condica civilă era redactată în limba grecească, necunoscută de mulțĭ judecătorĭ și mai de nici unul din justiciabiliĭ!

Sĕ judece cine-va ce bine-facere conținea în sine o asemenea reformă. Alt-fel Condica Civilă a Moldoveĭ, era o operă de merit și un mare progres în țară. Konaki contribuise și el la compunerea și redactarea eĭ. El și Mihaiŭ Sturza au fost amêndoĭ membriĭ aĭ Comitetuluĭ de redacțiune al Codicelui Calimah, în care fu chemat de către Scarla Vodă Calimah, care el singur luase parte activă la redactarea codicelui ce păstrat cu drept cuvênt numele sĕŭ. Traducerea însă în limba pământeană nu fu începută de cât la 1832, subministerul luĭ Konaki, tipărirea asemenea. Ediționea cea d'întâiŭ a eșt la 1833 sub Logofătul Costache Sturza, care a succedat luĭ Konaki, fiind-că Konaki stricându-se la 1833 cu generalu Mircovicĭ, vice-președintele Divanuluĭ Moldoveĭ, își deduse demisiunea. Logofătul Costachi Sturza, în prefața ce a pus'o condicelui, mărturisește cinoarea acesteĭ mare reforme revine Cinstitului sĕŭ procatoh (predecesor) Logofătul Konaki».

Am arătat ceea ce a fost activitatea luĭ Konaki în îndeplinirea acesteĭ părțĭ mai înalte din misiunea unuĭ ministru de justiție, unde se cer și se desvoltă însușirile omuluĭ de stat. Tot așa de dăunic se arată Konaki în partea cea mai grea, dar tot așa de utilă, care este și specială al acesteĭ misiunĭ: administrarea justițieĭ la cetățenĭ. Aci rolul unuĭ mare logofăt al justițieĭ era pe atunci mai întins și mai activ de cât astă-zi, având controlul hotărîrilor și supunerea lor la întărirea șefuluĭ puteriĭ executive. Și acolo Konaki n'a cruțat nicĭ munca nicĭ osteneala.

Organisând cancelaria ministerului, el alipi de dênsu un jurisconsult vestit pe vremea aceia, Christian Flechtenmacher, în calitate de consilier al ministerului. Dar el singur era un jurist consumat, din teorie și din practică, dintr'o scoală cu Andronachi Donicĭ, autorul legiuirei care constitue încă astăzĭ dreptul civil al Basarabieĭ. *Vasilicalele* și *obiceiurile pământuluĭ*, care până la 1817, la punerea în aplicație al condicelui luĭ Calimach, a fost legea *bătrâneĭ Moldoveĭ*, le cunoștea pe deplin, în spiritul și rostul lor, precum dovedesc o mulțime de memorie și de hotărîrĭ ale sale, în pricinĭ complicate, care sĕ păstrează în archivele Moldoveĭ. Ce sĕ maĭ zicem de activitatea sa cea neobosită în folosul bieților împricinați?

De cu seară i se aduceaŭ dosarele și resoluțiunile din Logofeție; la 4 dimineața sculându-se le cerceta până se făcea zioa: atunci primea pe directorul ministerului, și pe diferitele persoane care aveaŭ nevoe de o deslegare fiindu-'ĭ ușa tot-d'a-una deschisă la orice împricinat.

La 10 se scobora în cancelarie unde rĕmânea până seara, lucrând. Multe progrese s'o fi făcut în țara aceasta: însă aseminea conștiință și știința de datorie nu știŭ dacă le vom întâlni lesne la înalțĭ dregătoriĭ din generația noastră. Lefile numaĭ știm cu toțĭ că s'au mărit, fără sĕ vorbim de genială invenție al diurnelor.

www.dacoromanica.ro

PUBLICITATEA
ZIARULUI „EPOCA“
Tiraglu 6.000 de fol
ANUNCIURI SI RECLAME
Anunciurĭ pe pagina IV, linia 30 banĭ
Anunciurĭ şi reclame pe pagina III linia 2 leĭ.

— M'aĭ luat drept Mitiţă Stu[illegible] nalie! Bagaţi'l la ocne.

Şi m'aŭ băgat!....

Stolca Alexandrescu.

pentru copie conformă: *Bucureşci*.

CORESPONDENTA DIN TÎRGOVISTE

Tîrgoviste, 29 Decembre 1886.

Starea de veselie şi entusiasm în care s'a aflat oraşul şi judeţul nostru în ziua de 28 Decembre ne-a impedicat a ve scrie a cu de-amănuntul cea-ce s'a petrecut atât înainte cât şi după alegerea pentru Senat a Col. I. din acest judeţ.

Duoĭ Candidaţi eraŭ propuşi: D-nu D. Fussea, şi d-nu Dimitrie Giani.

Toată lumea atât în Târgovişte cât şi în judeţ ştia cea-ce represinta cel din urmă, adică ideile şi principiile vechiului şef al partidei liberale C. A. Rosetti, că despre d. C. Fussea, lucrurile se presentaŭ mai încurcate. — Numele sĕŭ se vĕzuse tîrîbiat de mai înainte prin toate ziarele Colectiviste, de vreme ce d. Giani nu a fost propus de cât de ziarul *Românul* şi susţinut de toate cele-l-alte organe ale opoziţiunii.

Aceste nedomeriri în privinţa d-lui C. Fussea, încetară cu ocasiunea întrunirii care s'a ţinut în ajunul alegerei în acest oraş.

D'înaintea unui destul de însemnat numĕr de alegĕtorĭ din Col. I precum şi alţi cetăţenĭ, d. Fussea a încercat, când cu scrisorĭ vechĭ din partea lui C. A. Rosetti, când cu o epistolă a actualului director al «Românului», prin care 'l roagă sĕ rĕspundă la candidatura d-lui Giani propusă de mai mulţi alegĕtorĭ independenţi, rĕspuns pe care nu l'a dat de cât prin anunţarea candidaturei d-sale în ziarele colectiviste, când în fine povestind adunărei convorbirile şi atitudinea d-sale faţă cu cel din vechime, sĕ convingă pe alegĕtorĭ că d-sa a fost un om corect.

Nimenĭ necercându-i socoteală însă despre trecutul d-sale şi ocupându-se de corectitudinea d-sale actuală, în faţă mai ales a declaraţiunii d-lor M. Athanasiu şi dr. Ioniţă, că d. Fussea este propusul şi susţinutul partidei de la putere numită chiar de domniele lor **Colectivitate**, d. Giani într'o cuvântare scurtă dar bine cugetată a arătat deosebirea între o partidă şi o colectivitate de guvern, şi a terminat invitând pe alegĕtorĭ ca a doua zi sĕ alegă între aceia carĭ 'şi-aŭ păstrat necurmat ideile şi drapelul lor, şi aceia carĭ de ocasiune şi fără nicĭ un scrupul vin sĕ întărească substituirea Colectivităţilor în locul partidelor atât de necesare într'un Stat Constituţional.

Sub impresiunea acestor cuvinte şi a declaraţiunei formale că d-sa în numele partidei din care a făcut şi face parte sĕ propune ca Candidat al opoziţiunei actuale, şi în presenţa alegĕtorilor din toate nuanţele oposiţioniste, adunarea s'a despărţit şi a doua zi în majoritate de 56 voturĭ contra 40, a ales de Senator pe d. Dimitrie Giani.

Entusiasmul a fost mare.— Un însemnat numĕr de orăşenĭ şi alegĕtorĭ aŭ mers cu bande de lăutarĭ (musica militară fiindu-le refusată pe la casele celor mai însemnaţi orăşenĭ, precum d-nu Isaia Leresco Senator, d. Dimitropolu, Tighineanu şi alţiĭ de unde în urmă aŭ mers la Otelul Bucureşti unde trăsese candidatul ales, din preună cu mai mulţi amicĭ ai d-sale precum d-niĭ Văcărescu, Ciuflea, C. Olănescu, G. Varlam, Al. Naumescu şi alţiĭ, şi unde era pregătit de către alegĕtorĭ un banchet splendid.

Aci s'aŭ ridicat mai multe toasturĭ, dintre care am putut reţine pe acela al d-lui Ciuflea purtat în sănătatea alesului, ca espresiune a voinţei libere a alegătorilor independenţi şi cunoscătorĭ de datoria lor către ţară; pe acela al d-lui Ioan Văcărescu care arătând deosebirea între C. A. Rosetti şi I. C. Brătianu a băut în sănătatea aceluia care între noĭ represinta ideile ilustrului decedat; şi apoĭ răspunsul d-lui D. Giani, urând întărire partidei Conservatoare, ca o adevĕrată necesitate în stat, şi combaterea acelora carĭ lucrează pentru nimicirea eĭ.

A doua zi cu trenu de seară, alesu a plecat împreună cu mai mulţi amicĭ spre Bucureşti însoţiţi până la gară de toate notabilităţile oraşului.

Aceasta fiind adevĕrul adevĕrat în privinţa alegerei pentru Senat de la Col. I ne am crezut datorĭ a pune prin organele de publicitate din Capitală sub ochiĭ tutulor, condiţiunile politice în carĭ s'a făcut această alegere, şi care este însemnătatea ei, faţă cu guvernu.

ULTIME INFORMATII

Ultimele ştirĭ privitoare la retragerea cabinetului arată că criza persistă.

D. Brătianu pare hotărît a se retrage.

D. Costinescu, fiind întrebat dacă intră în minister, a rĕspuns uneĭ persoane: «Cum! tocmaĭ acuma sĕ intru, la spartul târgului?»

Un intim al preşedintelui consiliului, deputat de la Buzĕŭ, zicea orĭ cât d. Brătianu vrea cu orĭ-ce preţ sĕ se retrage după sĕrbătorĭ.

Dintr'o sorginte bine informată, sĕ dă ca sigură următoarea combinaţiune ministerială: Dim. Ghica, Leca, Cogălniceanu. Acest minister ar avea sprijinul d-lui Ion Brătianu.

●

D. I. Brătianu a plecat astăzĭ cu trenul de la 4 ore la Florica.

●

Putem asigura că s'aŭ făcut propuneri în numele prinţului Dum. Ghica pentru formarea cabinetului, în prevederea retragerei d-lui Brătianu.

Prinţul Dim. Ghica se va adresa mai întâiŭ junimiştiĭ. Sĕ zice că s'a telegrafiat d-lui Maiorescu care se află la Viena. Nu credem că această combinaţie sĕ aibă sorţi de succes. De mai multe orĭ deja, junimiştiĭ aŭ discutat eventualitatea unuĭ minister compus din prinţul Ghica şi de junimişti, şi în tot d'auna această soluţiune a fost rĕspinsă.

Prinţul Ghica ne reuşind cu junimiştii se va adresa d-luĭ Kogălniceanu, cu care a avut deja numeroase întrevederĭ. E probabil că d. Kogălniceanu va primi, punând oare-care condiţiunĭ.

●

Aflăm că guvernul a hotărît sĕ dea în judecată pe d. general Cantili.

●

Primarul din Rîmnicul Sărat, d. Alexandru Popescu vĕzând că a scrintit'o cu infamia ce aruncase asupra Orovenilor, se încearcă acum sĕ atragă în partea sa pe d. Pompilie Stănescu, unul din preveniţiĭ în afacerea Stoica Alexandrescu-Brătianu, făcându'i tot felul de promisiunĭ.

Suntem informaţi că d. Pompilie Stănescu a respins cum merită avansurile nerușinate ale primarului din Rîmnic, căruia fruntaşiĭ oraşului nu 'ĭ maĭ zic Alexandru Popescu ci *Ţuţuianul*.

●

In Rîmnicul-Sărat se agită mult printre comerciantĭ idea de a se refuza primării plata dărilor, până ce nu li se va da socoteala de modul cum Alexandru Popescu (Ţuţuianul) a întrebuinţat fondurile comunale şi împrumuturile cheltuite până acum fără nicĭ un rost, în scop ca sĕ 'şi pricopsească familia.

●

Din Asnières primim ştirea că sănătatea d-luĭ Alexandru Ciurcu e aproape complect restabilită. D-sa are intenţiunea, cu toată nenorocirea întîmplată, de a continua esperienţele relative la inventiunea al cărei secret 'l are numaĭ d-sa, după moartea regretatului Buisson.

●

Suntem informaţi că după sĕrbătorĭ va reapare din noŭ în Rîmnicul-Sărat ziarul opoziţionist *Rîmnicul*, sub direcţiunea d-luĭ G. A. Mărgăritescu, care se bucură în localitate de stima şi iubirea concetăţenilor sĕĭ.

●

La ministerul de resbel sĕ fac încercărĭ cu diferite modeluri de puştĭ cu repetiţie. Dacă se va adopta acest sistem o profacere complectă a armamentuluĭ armateĭ va fi necesar. Cheltuelile acesteĭ prefacerĭ sĕ evaluază la 16 milioane.

●

Colonelul Mărculescu va fi înaintat la gradul de general. Sĕ zice că această înaintare ne mulţumeşte foarte mult un alt colonel care crede că are maĭ multe drepturĭ la acest grad.

●

Voinţa Naţională a vorbit despre un memoriŭ ce pregăteşte Stoica Alexandrescu. Putem afirma că redacţiunea acelaĭ memoriŭ a fost încredinţată principalului redactor al *Voinţeĭ Naţionale* şi că impresiunea luĭ se va face cu cheltuiala d-luĭ C. F. Robescu.

●

Şeapte refugiaţi bulgarĭ din Calafat fiind bănuiţi că întreţin peste Dunăre relaţiuni cu partida ostilă Regenţeĭ aŭ fost internaţi în Bucureşti unde s'aŭ adus cu cheltuiala poliţieĭ.

●

Retragerea d-luĭ Poenaru Bordea de la Curtea de apel din Bucureştĭ şi înlocuirea sa prin d. Populeanu este positivă. Decretul relativ a fost deja pregătit la ministerul justiţieĭ şi va apare în *Monitorul Oficial* îndată după sĕrbătorĭ.

Retragerea d-luĭ Poenaru-Bordea este motivată de atitudinea guvernuluĭ faţă cu familia d-sale cu ocaziunea alegereĭ senatoriale din Ialomiţa.

●

Delegaţia comisiuneĭ bugetare a Camereĭ pentru bugetul lucrărilor publice face marĭ dificultăţi d-luĭ Radu Mihai cerându'ĭ reduceri aproape asupra tuturor propunerilor sale la credite.

Asemenea reducerĭ aŭ fost cerute şi ministruluĭ afacerilor strĕine maĭ ales asupra creditului pentru cheltuelile de representaţie ale Corpuluĭ diplomatic.

●

Primim din Iaşĭ ştirile următoare privitoare la procesul amicilor noştrĭ inculpaţi de la Botoşanĭ:

Luni, raportul procuroruluĭ general a fost presintat Camerĭĭ de punere sub acusare, care de şi fiind în vacanţiĭ s'a întrunit ca sĕ poată da ordonanţa până la 2 Ianuarie.

Ordonanţa va purta data de 2 Ianuarie, zioa redeschiderĭĭ tribunalelor. Peste două treĭ zile cel mult dupe aceasta actul de acusaţie va fi sfârşit, şi procurorul va cere o sesiune extra-ordinară a curţiĭ cu juraţi spre a judeca pe acusaţi.

Camera de punere sub acusaţie e compusă de dd. consilieri Theodoru, Genoiu şi Dimachi; acest din urmă a căzut la sorţi în urma recuzării d-luĭ Th. Mândru unul din consilierĭĭ făcând parte din camera de punere sub acusaţie. D-sa s'a recuzat singur, de oare-ce avusese o afacere personală cu unul din acusaţi, d. Enacovici.

Acestea sunt ştirile pe care le-am primit prin poşta de la Iaşi.

Pe de altă parte aflăm că a sosit azĭ în Bucureştĭ o depeşă din Botoşanĭ care zice că arestaţiĭ aŭ fost puşi în libertate. Nu ştim însĕ până la ce punct această ştire este exactă.

Naţiunea de azĭ publică următoarea informaţiune:

«Arestaţiĭ politicĭ de la Botoşanĭ aŭ fost puşi în libertate; camera de punere sub acuzaţie, ne găsind motive ca sĕ fie trimeşi la juraţi, eĭ vor fi judecaţi de tribunalul correcţional.»

ULTIMA ORA

Paris, 12 Ianuarie. — *Ştirile din Berlin anunţă că, cu tot discursul prinţuluĭ de Bismarck, cercurile politice germane privesc ca probabilă respingerea proiectuluĭ de septenat militar propus de guvern şi prin urmare, disolvarea Reichstagului.*

Londra, 12 Ianuarie.—«Standard» spune că se fac pregătirĭ în Egypt spre a primi într'un mod demn pe prinţul Alexandru.

„ARCUL“. — Societate a Plăpămarilor şi Tapiţerilor Romînĭ din Capitală. Va da Vinerĭ 2 Ianuarie 1887 în Sala Teatruluĭ Dacia **BAL SOCIETAR** în folosul fondului filantropic al Societăţiĭ.

SALA BOSSEL.—Joŭ 1 Ianuarie Mare **Bal Mascat.**

DE LA 1 IANUARIE 1887

Biuroul de advocatură al d-luĭ Matescu, se află iarăşĭ, strada Mercur No. 21.

BUN SI NU SCUMP

Prima fabrica de conserve nationale
fondata la anul 1879 sub firma

C T. CHRISTOFOR
LA MARINAR

Calea Victoriei, 100 vis-à-vis de Cismeaua ro[illegible] sub Jokei Club

Vinde cu urmatoarele preciuri fixe:

Mazere boabe cutia de 12 persoane	fr. 1-[illegible]
Fasole verde cutia de 12 persoane	fr. 1-[illegible]
Bame cutia de 12 perssane	fr. 1-[illegible]
Patlagele vinete cutia de 12 persoane	fr. 1-40
Dovlecei cutia de 12 persoane	fr. 1-[illegible]
Torhon cutia de 12 persoane	fr. 1-[illegible]
Mazere boabe cutia de 6 persoane	-[illegible]
Fasole cutia de 6 persoane	-70
Bame cutia de 6 persoane	-[illegible]
Paltagele vinete cutia de 6 persoane	-[illegible]
Dovlecei cutia de 6 persoane	-[illegible]
Ghiveci cutia de 6 persoane	-70

NB. Asemenea mai posed un mare depou de

Vin alb de Dragasani litru 80 bani
Vin negru de Necuresti litru 80 bani
vechiu de 4 ani

Rog dar pe onor. public a nu pierde ocasiunea si a visita acest Magasin spre a se convinge de adeveru.

Cu stima
C. T. CHRISTOFORI

BIBLIOGRAFIE

A apărut de sub tipar
CALENDARUL SCOALEI PE ANUL 1887

Calendarul scoalei e portativ, de buzunar, în mărimea de 10 pe 15 cm., în legătură elegantă de pânză, format de portofoliŭ cu notiţe, şi conţine pe maĭ bine de 300 pagine hârtie fină, materiile arătate pe contrapagină de **M. Berar**, *profesor la scoala Normala superioara si la liceul Sf. Gheorghe.*

Calendarul şcoaleĭ se află de vênzare la editorii Tipografia Curţiĭ, Regale, F. Gall Fiĭ, Bucureştĭ Pasagiul Român, şi se poate trimite *franco* la domiciliŭ, îndată ce se va privi comandă şi costul (în mărcĭ saŭ mandate poştale).

A apărut în editura şi esecutarea stabilimentuluĭ grafic Socec et Teclu, **Almanachul literar ilustrat**, pe anul 1887.

A eşit de subt tipar: **l'Almanach du High-life**, ediţiune de lux. Acest calendar foarte frumos 'l recomandăm cititorilor noştri.

A eşit de subt tipar şi se află de vênzare la librăria Socec, 7 Calea Victoriei, cu preţul de 3 leĭ exemplarul, **Amenajamentul padurei Morunglav** din judeţul Romanaţi, pădure de stejar de 2602 h. 6816 m. p. tratată prin metpdă «Insemnătăreĭ naturale». Anexat: planul topografic.

A eşit de subt tipar: *Discursurile lui* **Barbu Catargiu.** *Cu o notita istorica asupra familiei Catargiu si o bibliografie a oratorului* de *Ang. Demetrescu*, Preţul **5** lei. Pag. CXVI şi 522. — Suma ce va rezulta din vênzarea acesteĭ cărţi este destinată pentru *Societatea invetaturei poporului român*, în al cărei local se află de-o-cam-dată depuse toate exemplarele, *Curtea Bisericei Sf. Ecaterina.*

A eşit de sub tipar în editura Librăriei *Th. Ioanitziu*, Bucureştĭ Str. Şelariĭ No. 18 şi 20. **Calendarul pentru toţi Românii** pe anul 1887 de la Crist.

A apărut: **Scene şi Portrete** de *Dimitru Teleor* un volum de 400 pagine scrit cu îngrijire. Preţul unuĭ exemplar 3 leĭ. Un exemplar de lux 10 leĭ. Un exemplar legat în pânză 8 şi 15 leĭ. Ce maĭ merit dar pentru Crăciun şi anul Noŭ vênzare la librăriĭ.

A apărut:
Calendarul Lumeĭ elegante 1887, (anul al optulea), 40 banĭ, ediţie de lux — **Calendarul Amicul Poporului 1887** (anul al 27-lea), 1 leĭ 50 banĭ. **Calendarul, Calicului, umoristic si satiric 1887**, (anul al 2-lea) 1 leŭ. — De vênzare la *librăria-editoara Haimann in Bucuresti*, şi la *principalele librarii din Capitala si districte*

ALECU A. BALS
AVOCAT
— *No, 24, Strada Dreaptă, No. 24* —

FOIŢA ZIARULUI «EPOCA»

(7)

ALEXIS BOUVIER

FEMEIA MORTULUI

PRIMA PARTE

II

In care Simon isĭ fagaduieste ca nu se va însura niciodata.

(Urmare)

Matelotul nu zise nimic, ştia că Pierre se hotărîa de multe orĭ cu greŭ, dar odată hotărât nimic nu'l putea face sĕ'şi schimbe hotărârea... Simon mormăĭ numaĭ:

— De sigur nu face de gust ce face...

— M'aĭ vĕzut plângând pentru ultima oară... auzĭ, nu maĭ iubesc de cât pe o fiinţă în lume, pe fata mea!... S'o răpim de la acel pe carĭ 'ĭ urăsc.

— D-le locotenent, nu cutez sĕ ţi'o spun... Dar 'ţi jur că aĭ nevoe de puţin somn, trebue sĕ te liniştesti.

Pierre zîmbi trist şi ridică din umere.

— Nu-mĭ vine sĕ te întreb ce aĭ sĕ facĭ, zise marinarul ajutând pe stăpânul sĕŭ ca sĕ se îmbrace... Nu vreĭ sĕ sfarmĭ capul mişeluluĭ... Nu vreĭ sĕ te desparţĭ de femeia d-tale şi vorbeştĭ de răpirea copileĭ d tale.

— Voĭ, Simon, ca femeia mea sĕ fie vĕduvă...

— Aud! strigă marinarul.

— Vreaŭ muriend s'o pedepsesc în acea cu[illegible] face viaţa fericită.

— Nu cumva am bumbac în urechi?...

Vreĭ sĕ omorĭ pentru a pedepsi pe d-na... Mai bine dute de te plimbă şi lasă-mĭ pe mine pe cel l'alt...

Noaptea şi nesce în sufletul luĭ Pierre durerile cumplite din ajun... Nu maĭ simţia mânie auzind de femeia şi de amicul sĕŭ, ura desfiinţase tot; reluă cu acelaş zîmbet dureros:

— Era săracă, am făcut'o bogată; voĭ s'o redaŭ vĕduviei sĕrăcieĭ... sĕrăcieĭ care face urâţi pe acei carĭ n'aŭ decât viciul pentru a se combate... Avea respectul şi amorul vostru s'o las dispreţuluĭ şi părăsirei... amantuluĭ eĭ... Păstrase o virtute, era mamă... Voĭ sĕ'ĭ iaŭ copila... sĕ remână fără amicĭ... cu ruşinea... amantuluĭ sĕŭ a cărei nume o cunosc.

Marinarul tăcea speriat, căcĭ citea pe obrazul stăpânului sĕŭ că tot ce spusese era hotărât irevocabil şi va fi executat...

Dar era în toate aceste un lucru pe care Simon nu voĭ sĕ l admită şi de aceea zise:

— Tot ce voĭ ca domnule locotenent.. dar numaĭ una nu...

Pierre îl privi drept în ochĭ, dar marinarul urmă:

— Şi ştiu că n'aĭ sĕ facĭ asta... N'aĭ s'o facĭ

Pierre Davenne ridică puţin din umere şi, respunzând zise:

— Dute la Aneta, spune'ĭ că simţindu-mĕ rĕŭ în urma furtuneĭ, am eşit cu tine, ca sĕ mĕ duc la Vincena, sĕ înştiinţeze pe femeia mea când se va deştepta... Nu ne vom întoarce la dejun...

Marinarul sĕ supuse, clătinând din cap, şi murmurând încet:

— Sĕ flŭ afurisit de'l voĭ lăsa un minut...

Tot pe a mea are sĕ fie... n'am sĕ te las sĕ facĭ ceea ce nu vreaŭ... pentru nişte muerĭ... nişte.... Da, da! maĭ sunt şi eŭ pe aicĭ...

Dupe ce făcu ceea ce'ĭ poruncise stăpânul sĕŭ, Simon se întoarse la stăpânul sĕŭ care'l aştepta la uşă. Aceasta'ĭ zise:

— La drum!

— Unde ne ducem?

— Ştiŭ eŭ, tu mĕ ducĭ... Trebue sĕ găsim pe Rigobert..

— A! de minune!...

— Haidem până în piaţa de trăsurĭ, vom lua una.

Aceasta nu plăcu luĭ Simon... trăsura îĭ dădea greaţa.

Câte-va minute în urmă, Pierre stătea într'o trăsură deschisă şi Simon Rivet, aşezat pe capră lângă vizitiŭ... îĭ povestea că vĕzuse odată o insulă în care pietrele eraŭ monezĭ de aur, numaĭ nu umblaŭ în Franţa şi de aceea nu le adusese cu dênsul; aurul era aşa de mult în ţara aceea în cât moneda sĕ facea din hârtie... dar din gelosie Franţa nu voia sĕ'l primească

Simon era bun la inimă şi fără fudulie, scoase o cutiuţă şi rugă pe vizitiŭ sĕ-şi vîre degetele în ea precum şi le vîra el; acesta primi... gusturile lor se potriveaŭ, căcĭ amêndoĭ îşi băgară în gură tabac, şi marinarul vesel zise lovind pe umere pe vizitiŭ:

— Ia asculta, dihanie de uscat ce eştĭ, îţi place şi ţie?... Şi puşnirĭ împreună de rîs.

III

Unde locuia si ce era Rigobert.

Dupe ce sĕ opri de zece orĭ înaintea tuturor cârciumilor din împrejurimile *Glaciereĭ*, pentru a permite luĭ Simon sĕ ia informaţiuni, vizitiul, călăuzit de marinar, conduse trăsura sa pe drumul mare, şi din ordinul luĭ Pierre aşteptă; acesta, urmând pe matelotul sĕŭ, apucă pe o cărare strîmtă care ducea în mijlocul câmpuluĭ.

Unde se sfârşeşte Montrouge, unde încep carierele de petre ieşise un sat ciudat; corturĭ, baratce, şoproane se clădiserĭ pe un pământ uscat, care nu putea produce nimic. Era un tablou minunat, o privelişte fantastică... dar în acelaşĭ timp o mahala foarte nesigură. Era oraşul unde se adăpostea lumea saltimbancilor de la bâlciurĭ, acolo locuia goloşiĭ, femeile cu barbă, caraghioşiĭ, herculiĭ, femeile cu treĭ picioare, Venerele schiloade, boscariĭ In acest loc straniŭ trăesc eĭ, când n'aŭ de lucru.

Când Pierre şi matelotul ajunseră acolo, totul părea adormit; un cor de urlete de câinĭ le ură bună venire. Simon, ca sĕ ştie încotro s'apuce, se apropie de singura fiinţă pe care o văzu stând pe pragul uneĭ uşe, un piţic bătrân, urât, cu un cap mare negru şi un corp de copil. Il întrebă:

— Ia ascultă, strîmbule, ştiĭ unde şeade Rigobert?

Cu-o voce groasă de bas, piticul respunse:

— Rigobert?... sĕlbaticul.

— Da.... sĕlbaticul... aşa cum îĭ zicĭ.

— Colo, în colţ..... casa cea mare...

Marinarul stetea nedomirit, căutând sĕ zărească casa cea mare! ceia ce piticul numise astfel era un fel de borbeiŭ, o vizuină îngrozitoare... Pe o stradă trasă în închipuirea oamenilor numaĭ, în mijlocul câmpiilor, se deschidea în faţa uneĭ bălţĭ uşa strîmtă a uneĭ curţĭ nepavate, având drept zaplaz nişte scândurĭ luate de la un vas stricat; numeroase cuie îş arătaŭ dinţii lor şi slujeaŭ locuitorilor ca sĕ-şi atârne pe ele sdrenţele abia muiate în apă care pretindeaŭ a fi spălate. La dreapta era un grajd a cărui gunoĭ se întindea ca un covor; înaintea uneĭ căpisterie goale sĕ vedea scheletul unuĭ cal acoperit cu o piele roasă care părea găurită de vârfurile oaselor; oamenii lucrau în multe locurĭ şi lăsase pe ea nişte dungĭ străvechĭ. La stânga era trăsura; în fund, ce micul monstru numise casa cea mare, adică un şopron cu geamuri clădit cu bucăţĭ de dărâmăturĭ. Am zis că era un geamlic, însă geamurile fiind stricate, fusese înlocuite pr[illegible] fişe vechĭ, prin hârtiĭ de tot felul.

(V[illegible]

www.dacoromanica.ro

AVIS IMPORTANT

Salon pentru tuns, ras si fresat la briciu lui

VLAD TEPES

No. 92, — Calea Victoriei, — No. 92.

Am onoare a aduce la cunoştinţa onor. public ca, am o perfecţiune, atât în tăiatul părului cât şi în ras etc. etc. pentru care onor. public va remâne pe deplin satisfăcuţi.

Abonamentele se primeşte cu preţuri reduse. — 12 rasuri lei 4.

Cu stimă.

V. N. OLTEANU

Coafor.

CASSA DE SCHIMB

JOANNIAN & NICOLESCU

No. 33, Strada Lipscani, No. 33

Cursul pe ziua de 29 Decembre 1886

VALORI	Cump.	Vênd.
5 0/0 Renta amortisabilă. . .	93 3/4	94 1/2
5 0/0 » română perpetuă.		
6 0/0 Oblig. de Stat Rur. conv.	86 1/2	87
Impr. cu prime Bucur. (lei 20)	34	35
5 0/0 Impr. Munic. Emis. 1883	75 1/2	76
10 lei Oblig. Casel pens. (l. 300)	210	216
5 0/0 Scrisuri funciare urbane	82	82 1/4
6 0/0 » » »		
7 0/0 » » »	98	99
5 0/0 » rurale »	84 3/4	85 1/4
7 0/0 » » »	101 1/2	102
Aur contra Argint sau bilete.	17 1/2	18 0/0

AVIS

LA BRICIUL LUI NAPOLEON

SALON SPECIAL DE TUNS, RAS SI FRESAT

Acest salon este aranjat cu totul din nou şi foarte elegant.

N. B. face abonamente *a la carte cu patru 4 lei o carte cu 12 cupoane* tot de odată vĕ recomand şi un mare asortiment de parfumerie, pudră Velatine, *Gearmandrie*, pastă, apă de lubin veritable etc. etc.

Sper că onor. public şi onor. meĭ clineţi mĕ vor onora cu prezenţa d-lor.

Cu perfectă stimă

St. Iorgu Costandinescu

No. 142, Cal. Vic. No. 142

vis-a-vis de ministerul financelor si domenie.

CADOURI

PENTRU ANUL NOU

Musici de mână de la 4 până la **10** cântece şi musici de copii (manivelles) precum şi un mare asortiment de

ARISTOANE SI CLARIPHONE

care cântă peste 1,000 cantece după notele lor respective adică **Cântece Naţionale, Dansuri, si Opere etc.**

Se află de vânzare **en gros si en detail** cu preţurile fabricei.

M. SCHIFFER

Strada. Carol I, No. 2, etagiul de sus.

PRIMUL ATELIER DE TÂMPLARIE

S. EMANUEL

No. 1, Str. Luterana, No. 1 coltzul Stirbey-Voda

Efectuiază ori-ce mobilă sculptată şi nesculptată pentru Saloane, ca-mere de culcare biurouri etc.

SPECIALITATE DE LAMPEURI

Deposit de mobile cu preţuri escepţionale.
Comandele se efectuează prompt după modele.

RENUMITUL MUSEU

Anatomic Istoric Mecanic al lui

EDUARD BRAUN

S'a deschis în ziua de 25 Decembre corent, în edificiul BĂILOR EFORIEI

Cu onoare face cunoscut onor. public că în anul curent a pus la exposiţie o mai mare colecţie de anatomie de cât în ceĭ-l-alţi 5 ani expiraţi şi care n'are concurenţă până în present.

CUMPĂRAŢI CADOURILE DE SERBATORI LA

DARMET

Bucureşti, No. 51 bis, — Calea Victoriei, — No. 51 bis.

Pentru că este Casă care vinde mărfurile cu **preturile cele mai eftine** avênd în vedere **Superioritatea produselor** sale.

Este foarte uşor a se convinge cine-va vizitând magazinurile acestei Casse, a căreĭ reputaţiune n'are nevoe a fi discutată.

„STELLA"

Sapunerie si Parfumerie, Bucuresti

recomandă specialităţi

DE SAPUN DE RUFE SI SAPUN

DE

TOALETA etc.

DEPOU CENTRAL SI BIUROU:

Calea Victorii, No. 66, vis-a-vis de Palatul Regal.

COSTUME NATIONALE

CANARI

CANARI

Sub-semnatul aduc la cunoştinţa Onorab. Public că mi-a sosit un mare asortiment de **Costume Nationale** după cel mai nou model, asemenea un asortiment de **Covoare Nationale**, şi diferite objecte de Marmură albastră şi Vase de Teracotă de Industrie Naţională, diferite Colieuri şi Brăţări de Margean veritabil şi diferite garnituri de Mozaik. Cu deosebire recomand un asortiment de renumiţi **Canari** de Hartz (Hanowra), cu deosebire aceşti Canari cântă în modul cel mai variat, tonul este lung şi tremurător. Preţurile sunt cele mai reduse, de aceea rog a mĕ onora cu visite numeroase.

Cu stimă

I. MILLOS

Cal. Victorii 79

Tot odată recomand Succursala din Braila Str. Carol Regele No. 14. Asemenea bine asortat cu Articole de mai sus, şi asortiment de fotografi de la Galeria din Dresda.

RECOMANDAM

ATELIERUL DE TAPITERIE

CONSTANTIN SIROCHI

—No. 15, Calea Dorobanti, No. 15—

Efectuează tot felul de mobile, draperiĭ, perdele, tapisări camere într'un mod elegant, în toate stilurile şi ori-ce lucrări de tapiserie.

Preturile moderate, esecutiunea la timpul hotarât.

CONSTANTIN SIROCHI.

MARELE HOTEL DE FRANCE

— BUCURESTI —

No. 5, CALEA VICTORIEI, No. 5.

Cel mai mare şi elegant otel din Ţară, situat pe calea Victorieĭ în faţa Stradeĭ Lipscanĭ, din nou clădit, avênd patru faţade, ast-fel în cât toate ferestrele respândesc în stradă. — Cu desăvârşire nou montat, după stilul cel mai modern, având restaurant şi cafenea foarte spacioasă, berărie şi alte conforturĭ,—curăţenia cea mai exemplară.—Salon pentru soarelele, nunţĭ, banchete şi altele. — Toate lucrurile de consumaţia de prima calitate, preţurile moderate şi serviciul cel mai prompt.

PH. HUGO

ANTREPRENOR

PROPIETARUL HOTELULUI HUGO DIN BRAILA

„STELLA"

Sapunerie si Parfumerie, Bucuresti

recomandă specialităţi

DE SAPUN DE RUFE SI SAPUN

DE

TOALETA etc.

DEPOU CENTRAL SI BIUROU:

Calea Victorii, No. 66, vis-a-vis de Palatul Regal.

MARE EXPOSITIUNE DE TABLOURI

Calea Victoriei

Colţul Bulevard. Universităţeĭ, în faţa biser. Sărindar

Bogată colecţiune, rĕmasă moştenire de la Earl of Jombwell din Londra ne-a fost încredinţată spre a o pune în vênzare. Ea se compune din tablouri vechi şi moderne de primul ordin. Iată câte-va nume luate la întâmplare: Vechi, Sebastian del Piombo (de te celebra Hamilton Galerie), Rembrandt, Claude Lorrain, Welonwerman, Therbourg, Steen, Teniers, Brakenbourg, A. et I. Ostade, Rubens, Correge, Ruysdael, Maesz Both, Koningh, Berghem, etc.; moderni, Munkacsy, F. A. Kaulbach, Directorul academiei de bele-arte din Munich, Gab. Max, Seitz, Paczka (s'a vêndut la Paris în 1875 cu 30,000 lei), prof. Geiger, Yabot, Gudin, Diaz, Deschampac, Dupre, Jaque, Karlovszky (elev al lui Munkacsy), A. Kulman, de Galay, S. Grosz, Giacomotti, Van den Bos, profesor Schampheleer, Bruck, Chaigneau, Duprez, Guyot, Bellecour, Meyerheim, Beauquesne, Kuehl, Fortier Verboeckhoven, prof. Gretius, Carolus, Miralles Van Hanen, etc.

Invitam pe iubitorii de bele-arte se binevoiască a ne onora cu visita d-lor: ei vor găsi o colectiune de mare importanţă şi vor avea ocasiunea se'şi îmbogăţească colecţiunea lor cu capo d'opere pe niste preturi escepţionale. — Observam ca toate tablourile se vinde cu garantia autentiteităţeĭ lor şi dupa dorinţa amatorilor se poate trimite a Paris sau Berlin pentru espertisa.

D. KLEINBERGER et FILS.—*Paris.*

AVIS

PRIMA FABRICA ROMANA

DE

Pânza gudronata pentru musamale acoperisuri de carute, acoperisuri de case etc.

Quantitatea superioară şi preţuri inferioare celor aduse din Streinătate.

Ori-ce quantitate se poate preda imediat.

19, Str. Sf. Voivozi 19.

Bucuresci.

Singura Scoala de musica vocala si instrumentala in ţara, autorisata si aprobata de înaltul guvern a d-lui profesor

ANTON KNEISEL

BUCURESTI

—No. 12, Calea Victoriei No. 12—

Aceasta scoala fiind provezuta cu mai multi profesori de prima lectiuni de musica vocala si de orice instrument pentru modesta suma.

de 15 franci pe luna

de la 1/13 Maiu va fi un curs separat in fie-care Duminica dupa ameaza pentru patru mainitrios quartele etc. la cara nu se primesc de cât Elevii cei mainitati

pentru acesta 10 fr. pe luna

Inscrieri se fac in toate zilele de la 8—9 a. m. si de la 3—8 dupa ameaza.

ANUNCIU IMPORTANT

Recomand cu deosebire Magazinul

N. BRAUNSTEIN

No. 50 Calea Victoriei, No. 50, vis-a-vis de Pasagiul Român

CASA DE CONFIENTA

Bine asortat cu tot felul de Bijouterie de Aur şi Argint lucrate cu Briliante şi Diamante etc. Ceasornice de Aur, Argint şi Nikel. Pandule Desceptătorĭ garantate pe trei soliditatea lor cu preţurĭ reduse. Cred că onor. public şi onor. meĭ clienţĭ mĕ vor visita spre a se convinge de adevĕr.

N. B. Cadouri pentru Anul Nou de la 4 lei

UN GRADINAR

Apt în toate speciali.ăţile Grădinăriĭ atât Theoretice cât şi Practice, — de 2 1/2 ani exersează profes unea sa de Grădinărie în România caută un loc până la 1 Februarie 1887.

Orĭ-cine va fi amator a avea un Grădinar, este rugat a se adresa la:

Karl Ettig,

Grădiar în Rîmnicu-Vêlcea.

M. WAGNER

— CALEA VICTORIE —

MAGASIN

de

Bijouterie si Argintarie

Expositiune de Ceasornicarie pentru Codourĭ de Sĕrbătorĭ primeşte şi orĭ-ce comanda cu preţurile cele mai eftine.

PRIMUL MAGASIN DE MANUSI

F. NOVAK

FURNISORUL CURTII REGALE

— BUCURESTI —

Cal. Vict. 74, vis-à-vis de Palatul Regal

Mare asortiment de mănuşĭ de bărbaţĭ, dame şi copiĭ. *Recomand noul asortiment de manusi de piele de cal de Rusia.* Singurul depositar pentru toată România.

F. Novak

74, Calea Victoriei, 74.

DINTI SI RATELIERURI

se efectuează după metodă cea mai nouă, sistem durabil şi preţul moderate.

Reparature de orĭ-ce nature se efectuează în timpul cel mai scurt.

J. ERL

DENTIST

Strada Scaunele No. 56

AVIS IMPORTANT

Subsemnata înfiinţând o fabrică de spălătorie de albituri precum: perdele, dantele, guiere şi manşete, mĕ grăbesc a avisa onor. public asigurându-l depline mulţumire atât de bunul serviciŭ cât şi de preţurĭ moderate.

Frederica Ruef

10, Strada Regală, 10.

O PROFESOARE DE PIANO

absolventă a Conservatorului din Viena, având încă câteva ore libere, doreşte a da lecţiunĭ în oraş cu condiţiunĭ foarte avantagioase.

Asemenea şi pentru limbile francesă şi germană.

A se adresa la administraţia ziarului sub iniţialele.

I. R.

M. SCHWARTZ

OPTIC

STRADA CAROL I No. 22

Ochelarĭ cu sticlele cele mai fine, fabricaţĭ după indicaţiunile medicilor oculiştĭ.

Conserve de toate nuantele pentru îndulcirea luminel, asemenea şi tot felul de Barometre. Termometre şi grade medicale. Diferite mesurĭ metrice etc. cu preţurĭ foarte moderate.

ATELIER DE BRODERII

D-NA ECATERINA RASCA

mutându-'şĭ domiciliul din Iaşĭ a stabilit în Bucureştĭ Calea Victoriĭ No. 92, curtea bisericeĭ Albă, **un Atelier de brodat.**

Are onoare d'a înştiinţa pe onor P. T. public că primeşte orĭ-ce comandă de brodare şi marcare de monograme precum lingerie de zestre şi mătăsurĭ etc cea mai mare acurateţă şi fineţe.

Preturile foarte moderate.

„PRETURI FOARTE REDUSE"

Singura fabrica autorizata de inventatorul d-nul Prof. Meidinger pentru

SOBE MEIDINGER

H. Heim, Viena. I.,

Karnthnerstrasse 40 — 42

Patentă imp. reg. de la 1884

SINGURA

Suursala generala în Bucuresti

Strada Lipscani No. 96

lânga Banca Românĕ

Sobele noastre fabrici sunt premiate cu cele d'întâiu premiurĭ: Viena 1873, Kasel 1877, Paris 1878, Sechshaus 1878, Wels 1878, Teplitz 1878, Viena 1880, Eger 1881 si Triest 1884 ?

Aceste sobe sunt întrebuintate în Bucuresti in mai mult de 1000 case particulare, de asemenea mai in toate consulatele, in laboratorul Academiei, gradina de copiĭ, Societatea de gimnastica, Institutul Heliade, gara Filaret, Monetaria Statului, Compania de Gaz, Camera Deputatilor, Mitropolia, Banca Nationala, Banca Românieĭ; sobele mele mai sunt întrebuintate la Craiova Cazarma de Artilerie, Spitalul central si Grand Hôtel; in Iasi, Hôtel Trajan (85 sobe) in scoala militara si casarme.

Preferinta acestor sobe este asa de mare in cât se gasesc pretutindeni imitatiuni.

MEIDINGER-OFEN H. HEIM

Provenim deci pe onor. Public se se fereasca de schimbarea fabricatiunei noastre dupa exacte de imitatiuni de tot felul, fie recomandate ca sobe Meidinger, constructiune ameliorata sau Sistem.

Numai acele la care pe interiorul usilor este turnata marca fabricei, sunt adeveratele noastre fabricate.

Prospecte cu preturi reduse gratis si franco.

CADOURI ALESE

Tot muritorul, îşĭ procură, cu casiunea sĕrbătorilor, plăcerea de a oferi un cadoŭ, persoanelor iubite lui; şi'l domină idea că acel cadoŭ, nu se va perde nicĭ odată, ca şi afecţiunile sale! În loc de-a da bani pe cutiĭ cu bomboane, carĭ după ce aŭ fost deşertate dispar, orĭ cărţĭ elegante prin aurul de pe margini, ce adese nu se citesc, saŭ pe bijuteriĭ, carĭ se vênd, orĭ le fură slugile etc. etc. este mai nemerit de a oferi un frumos album cu ariĭ vechĭ populare, ce sunt adunate, din toate ţĕrile Române, acest cadoŭ, cu timpul va deveni, tot mai preţios pentru cine l'a primit, şi va lăsa prin raza cristalului sĕŭ cele mai vii fiorĭ, amintindu-ne, prin cântec, de ceĭ ce nu mai sunt!! Iată o sculă ce meritĕ de a fi conservată de tot Românul.

Vol. I. Balade, Colinde, Doine, Idyle, voce şi piano No. 1 ariĭ.
» II. Horele noastre piano 500 ariĭ.
» III. Jocurĭ de brâŭ. — 250 ariĭ
» IV. Texturile de la vol. I.

De vênzare la librariile Socek, Greve si altele.

ANUNCIU

DE ARENDAT de la sf. Gheorghe 1888. moşia **Présna noua** din plasa Negoeşti, districtul Ilfov, în întindere de 9000 pogoane.

Doritorii se vor adresa în Bucureşti, strada Batişte No. 11.

DE VÊNZARE

Locul din strada Mântuleasa No. 30.

A se adresa la

Domnul I. SOCOLESCU

ARHITECT

No. 12 bis Strada Domniţa. No. 12 bis.

REGIMUL DE LANA

AL

PROFESORULUI DOCTOR JAEGER

Recunoscut ca cel mai escelent

MEDALIAT ACUM IN URMA, DE JURIUL MEDICAL DIN LONDRA CU

MEDALIE DE AUR

Sub-semnaţiĭ avênd numaĭ noĭ singurĭ dreptul de a fabrica vestmintele de lână ce se poartă pe dedesupt vesminte zise Normale, precum şi cuvertirile de paturĭ în lână curată de Cămilă, garantând contra răceleĭ şi a reumatismuluĭ.

Delarăm că nu recunoaştem ca veritabile de cât flanelele ce se găsesc în magasinul

AUX

QUATRE SAISONS

72, CALEA VICTORII 72 VIS-A VIS DE PALATUL REGAL

DR JAEGER W. BENGER'S Soehne STUTTGART.

Bucureşti, — Typografia ziarului EPOCA — Piaţa Episcopieĭ No. 3

www.dacoromanica.ro